

BARABÁS MÁRTON

KÖNYVSZOBRAI 1995–2008

KOVALOVSKY MÁRTA MŰVÉSZETTÖRTÉNÉSZ ÍRÁSÁVAL

LES OBJETS-LIVRES DE

MÁRTON BARABÁS

1995–2008

PAR L'HISTORIENNE D'ART MÁRTA KOVALOVSKY

BUCHOBJEKTE VON

MÁRTON BARABÁS

1995–2008

MIT DEN SCHRIFTEN DER KUNSTHISTORIKERIN MÁRTA KOVALOVSKY

1. **BARABÁS MÁRTON** 2007-BEN MAINZ-BAN A 17. MAINZ-I MŰVÉSZKÖNYV VÁSÁRON (MICHAEL BAHR-MÜLLER FOTÓJA)
MÁRTON BARABÁS À LA 17^E FOIRE DU LIVRE D'ART DE MAINZ EN 2007. (PHOTOGRAPHIE DE MICHAEL BAHR-MÜLLER)
MÁRTON BARABÁS, AN DER MAINZER MINIPRESSEN MESSE, INTERNATIONALE BUCHMESSE DER KLEINVERLAGE UND KÜNSTLERISCHEN HANDPRESSEN, 2007 (FOTOGRAFIERT VON MICHAEL BAHR-MÜLLER)

A REPRODUKCIÓKAT **VARGHA JÁNOS** ÉS **BARABÁS MÁRTON** KÉSZÍTETTÉK
LES REPRODUCTIONS ONT ÉTÉ FAITES PAR **JÁNOS VARGHA** ET **MÁRTON BARABÁS**
DIE REPRODUKTIONEN WURDEN VON **JÁNOS VARGHA** UND **MÁRTON BARABÁS** GEFERTIGT

KATALÓGUSTERV: **ROMVÁRI JÁNOS**
PROJET DU CATALOGUE: **JÁNOS ROMVÁRI**
KATALOGENPLAN: **JÁNOS ROMVÁRI**

A KIADVÁNY A NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM (NKA) TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT
PUBLIÉ AVEC LA SUBVENTION DU PROGRAMME NATIONAL CULTUREL, HONGRIE
DIE AUSGABE UNTERSTÜTZTE DAS NATIONALE KULTURELLE GRUNDPROGRAMM (NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM, NKA)

nka
Nemzeti Kulturális Alap

[www.martonbarabas.hu]
martonbarabas@hotmail.com

COPYRIGHT © 2009 BARABÁS MÁRTON, BUDAPEST

„Tárgyakat készíték a könyvekből. Igen, műalkotásokat, szobrokat, képeket, mindegy, minek nevezzük.”
(Italo Calvino: Ha egy téli éjszakán egy utazó. Európa, 1985. 159-160.l.)

Amikor az olasz írónak ezek a sorai megjelentek, a művészkönyv-műfaj éppen virágzásnak indult világszerte, de magyar képviselőinek még híre-hamva is alig látszott. Barabás Márton első könyvmunkái is csaknem egy évtizeddel később születtek.

Az ő generációja két korszak, a verbális és a vizuális kultúra váltásában élve megtapasztalhatta a földrengést, amelyet az új technikák és újfajta médiumok megjelenése idézett elő. Miközben az új kerekedett felül, maga alá temetve sok évezred emlékeit, a régi világ sem süllyedt a semmibe nyomtalanul, eleven részletei, tetszhalott törmelékei váratlanul életre keltek.

Barabás képeiben és plasztikus struktúráiban kezdettől fogva fáradhatatlanul kereste azt a szilárd és rugalmas pontot, ahonnan a múlt idő ugyanúgy belátható, mint a jövőbe ívelő jelen. Végül egy talpalatnyi földre, szűk ösvényre találat, amely elnémult zongoraklaviatúrák, a hozzájuk tartozó, filcborításukat is elveszített fakalapácsok, régi bútortöredékek, archaikussá nemesedett feliratok között vezetett. Útján a tárgyak és tárgytöredékek felépítése, szerkezete és játékosan mozgékony dekorativitása érdekelte, ez mentette meg a nosztalgia csábításától.

Az 1990-es évek elején óvatosan és kíváncsian lépett a műfaj területére. Legkorábbi könyveit hivatalos közlönyök egyen-szűrkébe kötött évfolyamaiból készítette: a folyóirat-kötetek szabályos alakját félkörívesre vagy betűformájúra vágta. A felhúzott szemöldökű, csodálkozó pillantás csendes iróniája azonban, amellyel a hivatali munka komolyságát kérdőjelezte meg – a látvány mögé, a háttérbe húzódva, a felszínen alig mutatkozva – ma is érvényes. Szerény mozzanat ez, ám mégis fontos: kiemeli, ellenpontozza és át- meg átszínezi a gondolkodás és a hangvétel egészét.

Művészkönyveinek gondolati középpontjában az idő áll, pontosabban a művész és az idő viszonya. Ahogy festményei vagy tárgyai, úgy könyvei is első pillantásra elárulják, hogy alkotójuk élvezettel merül meg a műfaj tradicionális áramlataiban és a megmunkálás, a formaadás sokféle technikája – vágás, hajtogatás, anyagkollázs, lézerprint – egy úszógumi előzékenységével siet segítségére. Mert persze, könnyű lenne beleveszni a régies törmelék, a romlásnak indult formák, a nemessé kopott tárgyak sodrásába, engedni a régies tipográfia vonzásának, ha a kézművesség évszázadok gyakorlatán csiszolódott józansága nem fegyelmezné az alkotót. Az időhöz fűződő viszonyában ugyanis Barabás megőrzi a tárgyilagos és tartózkodó gondolkodás fegyelmét. Legszebben „zenei” könyveiben érhetjük tetten belátó fegyelmét: a régi kottacímlapokba applikált zongorabillentyűk fekete-fehér eleganciája, a kottaállványok díszes ornamentikája, a hegedűtest dekoratív töredezettsége vagy a zongorafedél egyszerű fémzárja mind-mind észrevétlenül simul a kompozícióba. Ha olykor diszkréten felfénylik is egy gömbölyűre esztergált forma, ha ott érezzük is a növény-motívum kanyarlatait követő lombfűrész egykori remegését, és ha felkínálkoznak is ujjainknak a zongorabillentyűk, ha látszik is rajtuk a régmúlt letörölhetetlen nyoma, nem kérkednek koruk és stílusuk nemességével, hanem engedelmeskednek a tiszta kompozíció törvényeinek.

Gyakran megtörténik, hogy a művész babakocsi vagy bevásárlótáska kerekét építi a könyv közepébe, annak tengelye körül forgatva meg a kötetet: a csak képzeletben változó időt itt a valóságos, fizikai mozgás idézi fel, a gyorsulás-lassulás minduntalan változó üteme érzékletesen fejezi ki az idő véget nem érő futását és lüktetését. A kerekek könnyű, „olajozott” forgása a nézőnek azonban eszébe juttat más is: a karcsú derekakon kóválygó hula-hopp karikákét, a járókelőket kerülgető kerékpárok cikázó lendületét, sőt a cirkuszban bicikliző állatok groteszk kerekézését is. Az idő méltóságteljesen súlyos, nagy problémája mögött, mint félénk nyuszi a bokorban, ott lapul a gondolatfűzés és a látásmód gyengéd, jól titkolt iróniája.

Talán ezért is van, hogy nem egyszerű meghatározni Barabás Márton munkáinak karakterét és helyét a kortárs magyar művészkönyv-készítők alkotásai között. Legközelebbi rokonai mégis azok (Pataki Tibor, Szilvitzky Margit, Várnai Gyula), akik számára a könyv nem grafikai jelenség és nem is művészi akciók eszköze, hanem plasztikus tárgy, amelynek tartalma, formája, tipográfiája, anyaga, súlya folyamatosan provokálja az alkotó gondolkodását és képzeletét. Ami a műfaj nemzetközi mezőnyét illeti, ott könnyebben megtalálhatjuk az övéihez hasonló törekvéseket: formára vágott könyvmunkái az amerikai Scott McCarney vagy a német Lia Drei műveihez állnak közel, „zenei” könyveinek lágy és dallamos kompozíciójában olasz kortársak (Francesco Andolcetti, Giovanni Strada, Anna Torelli) „bel canto”-jára ismerhetünk.

A művészkönyv-készítés folyamatában a köznapi könyv és az általános könyv-fogalom csupán kiindulópont, kulturális tárgy, amelynek tradicionális értékei meghatározzák a születő új alkotás létét és észrevétlenül

formálják annak további életét. Elsősorban méretét szabják meg, a kézzel és tekintettel átfogható, lapozható, forgatható (Barabás Márton!), az ember közvetlen környezetébe, terébe illeszkedő könyv általában belül marad a megszokott mérethatárokon. Olykor akadnak azonban művészek – gondoljunk Anselm Kiefer hatalmas ólomkönyveire, óriásokhoz illő könyvespolcaira, Lengyel András sok folyóméternyi „könyv-szobadíszre”, Várnai Gyula csak bizonyos távolságból, periszkópon keresztül látható könyves installációjára vagy John Roach olvasógépére – akik elkövetik a tiltott határátlépés „bűnét”. Nagyméretű, könyv-vitorlás szélmalomra emlékeztető műve bizonyítja, hogy Barabás maga is felfedezte és használja a nagyobb méret és a szabad tér lehetőségeit.

KOVALOVSKY MÁRTA
művészettörténész

« Je prépare des objets des livres. Oui, des œuvres d'art, des sculptures, des images, c'est égal comment on les appelle. »
(Italo Calvino : Si par une nuit d'hiver un voyageur.)

Quand ces lignes de l'auteur italien étaient publiées, le genre des objets-livres était répandu partout dans le monde, mais les artistes hongrois ne l'ont pas encore connu. Márton Barabás a créé ses premiers objets-livres presque dix ans après.

Assistant aux changements de la culture verbale et visuelle, sa génération a pu connaître le tremblement de terre causé par la parution des nouvelles techniques et les média. Pendant que le nouveau a pris le dessus enfouillant les souvenirs de beaucoup de millénaires, l'ancien monde ne s'est pas enfoncé dans le rien sans traces ; ses détails vivants, ses débris léthargiques retournent inattendu à la vie.

Sur les images et les structures plastiques, Barabás a cherché le point fixe et le point souple d'où il pouvait embrasser d'un coup d'oeil le passé et l'avenir. Enfin il a trouvé un pan du territoire, un sentier étroit qui mène parmi les touches muettes, les marteaux qui ont perdu leur couverture de feutre, les fragments des meubles anciens, et les inscriptions anoblies. Il s'est intéressé à la structure et la décorativité mobile des objets et des fragments d'objet ; ceux-ci l'ont sauvé de la séduction de la nostalgie.

Au début des années 1990, il est entré en territoire du genre avec soin et avec impatience. Il a créé ses premiers livres des années reliées en gris des annonces officielles : il a coupé la forme régulière des volumes de revues en forme de demi-cercle ou en forme de lettre. L'ironie tranquille des regards étonnés qui doute le sérieux du travail de bureau – derrière la scène, en arrière-plan, à peine paraissant sur la surface – est encore valable aujourd'hui. C'est un geste modeste, mais néanmoins il est important : il accentue, compense et commande l'ensemble de la réflexion et du ton.

Le temps est situé au centre conceptuel de ses objets-livres, ou plus précisément le rapport de l'artiste avec le temps. Comme ses peintures, ses objets, ses livres révèlent à première vue, il se plonge avec jouissance dans les courants traditionnels du genre utilisant une variété des techniques : découpage, pliage, collage, imprimante laser. Parce que bien sûr, il serait facile de se lancer dans le courant des vieux débris, des formes

dégradées, des objets usés, et de céder à l'attraction de la typographie ancienne, si la sobriété de pratiques artisanales ne disciplinait pas le créateur. Car dans sa relation avec le temps, Barabás garde la discipline objective et réservée de la pensée. Nous pouvons le meilleur remarquer sa discipline raisonnable sur ses livres « musicals » : l'élégance noir-blanc des touches appliquées sur les vieux cahiers de musique, les ornements des casier à musique, la décorativité du corps du violon, et la serrure de métal du couvercle – tous s'intercalent dans la composition. Si une forme tournée ronde brille parfois discrètement, si vous sentez les tremblements d'autrefois de la scie à chantourner sur les courbes du motif végéte, si les touches s'offrent à nos doigts, si on voit les traces indélébiles des temps anciens, ces objets ne se vantent pas avec la noblesse de leur âge et de leur style, mais obéissent aux lois de la composition pure.

Il arrive souvent que l'artiste construit une roue d'une poussette ou celle d'un sac de ménage au centre du livre, en tournant le volume autour de l'axe de la roue : le mouvement réel et physique rappelle le temps qui changer uniquement dans l'esprit, le rythme accélération-décélération continuellement changeant exprime la pulsation du temps sans fin. La rotation huilée des roues peut toutefois rappeler autres choses au spectateur : le rythme du hula hoop tourbillonnant autour de la taille mince, l'élan des cyclistes contournant les passants et voire même les animaux qui pédalent au cirque. Derrière le problème grave du temps se terre l'ironie cachée, comme un lapin timide dans le buisson.

Peut-être c'est la raison pour laquelle il n'est pas facile de définir le caractère et l'emplacement de l'œuvre de Márton Barabás parmi les créations objets-livres des artistes contemporaines de l'art hongrois. Les plus proches sont cependant ceux (Tibor Pataki, Margit Szilvitzky et Gyula Várnai), pour qui le livre n'est pas une phénomène graphique, et non un moyen d'activités artistiques, mais un objet plastique dont le contenu, la forme, la typographie, la matière, le poids continue à provoquer la réflexion et l'imagination de l'artiste. En ce qui concerne le domaine international de genre, nous trouvons plus facilement des ambitions similaires : ses objets-livres coupés en forme sont proches aux œuvres de l'américain Scott McCarney et à celles de l'allemande Lia Drei. Dans la composition douce de ses livres « musicals » nous trouvons des analogies avec le « bel canto » des contemporains italiens (Francesco Andolcetti, Giovanni Strada, Anna Torelli).

Dans le processus de la création des objets-livres, le concept ordinaire du livre n'est qu'un point de départ, un objet culturel, dont les valeurs traditionnelles déterminent l'existence de la nouvelle œuvre à naître, et influencent son sort d'une façon invisible. En particulier, elles déterminent sa dimension. Le livre qui s'intègre dans l'environnement de l'homme ne dépasse pas la taille normale. Parfois, cependant, il y a des artistes – pensons par exemple aux énormes livres de plomb et aux étagères pour géants d'Anselm Kiefer, aux décors-livres de plusieurs mètres courants de András Lengyel, à l'installation de livres visible uniquement de certain distance avec périscope de Gyula Várnai ou bien à la machine à lire de John Roach – qui commettent le « crime » de passer les frontières. Le livre-voilier semblable à un moulin à vent prouve que Barabás a également découvert et utilise les possibilités de la taille grand et de l'espace libre.

MÁRTA KOVALOVSKY
historienne d'art

32-33. PARTHENON LOVASOK – LEPORELLO, 2005. 19x14x120 cm
CAVALIERS DU PARTHÉNON – DÉPLIANT
PARTHENON RITTER – LEPORELLO

„Ich fertige Objekte aus Büchern. Ja, Kunstobjekte, Skulpturen, Bilder, egal, wie wir das nennen. (Italo Calvino: Wenn ein Reisender in einer Winternacht. Európa Verlag, 1985. 169-160.1.)

Als diese Zeilen des italienischen Autors erschienen, kam es gerade zu einer weltweit raschen Entwicklung der Kunstbücher-Gattung, doch deren Vertreter in Ungarn erschienen erst später. Die ersten Buchwerke von Márton Barabás erschienen ebenfalls erst nach einem Jahrzehnt.

Seine Generation erlebte eine Änderung in der erschütternden Wandlung der verbalen und visuellen Kultur, wodurch neue Techniken und Medien aufgetreten sind. Während das Neue die Oberhand gewann – durch Aufhebung der Erinnerungen vergangener Zeiten - ist die alte Welt jedoch nicht völlig verschwunden: seine lebendigen Einzelheiten und muntere Reste erwachten unerwartet zum neuen Leben.

Barabás hat in seinen Gemälden und plastischen Strukturen schon von Anfang an den festen und elastischen Punkt gesucht, von dem aus sich die Vergangenheit und die in die Zukunft offene Gegenwart auftut. Letztendlich fand er einen engen Pfad der unter verstummten Klaviertasten, dem Filzbelag verlorener Holzhammer, alten Möbelresten, archaisch gewordenen Aufschriften führte. Ihn interessierten auf diesem Weg der Aufbau und die Struktur der Objektüberreste und ihre spielerisch lebhafteste Dekorativität und genau das rettete ihn vor nostalgischen Verführungen.

Anfang der 90er Jahre betrat er vorsichtig und neugierig das Terrain dieser Gattung. Die ersten Bücher fertigte er aus grauen Bändern amtlicher Zeitschriften: die regulären Formen der Zeitschriftbänder schnitt er halbkreis- oder buchstabenförmig. Die stille Ironie dieses staunenden Blickes stellte die Ernsthaftigkeit des Bürokratischen in Frage - ganz in den Hintergrund, sogar hinter den Fokus zurückgezogen, abseits, aus der Distanz, auf der Oberfläche kaum zu sehen - und es ist gültig bis heute.

Es ist ein winziges, jedoch wichtiges Moment: es erhebt, und färbt den ganzen Gedanken und die gesamte Stimmung und hält das Gegengewicht.

Im Mittelpunkt seiner Gedanken, was die Kunstbücher betrifft, steht die Zeit, ganz genau die Beziehung zwischen Künstler und Zeit.

Sowohl seine Gemälde und Objekte, als auch seine Bücher erraten es auf den ersten Blick, dass der Künstler in die traditionellen Wellen der Gattung gerne untertaucht, und die verschiedenen Techniken der Bearbeitung und Formulierung – Schnitt, Falzen, Kollagen, Laser-Print – Hilfe bieten, wie ein Schwimmgürtel.

Es wäre zu einfach, sich in der Strömung der alten Reste, der verwesenden Formen, der nobel verwitterten Objekte zu verlieren, und sich der veralteten Typografie zu überlassen, wenn die jahrhunderte lang gewandte Nüchternheit des Handwerks den Schöpfer nicht disziplinieren würde.

In seiner Beziehung zur Zeit bleibt bei Barabás der objektive und zurückhaltende Beherrschung des Denkens erhalten. Am schönsten taucht seine Disziplin jedoch in seinen „musikalischen“ Büchern auf: die schwarz-weiße Eleganz der in den alten Titelblättern applizierten alten Klaviertasten, die gezielte Ornamentik der Notenständer, die dekorative Zerbrochenheit der Geigen, oder der einfache Metallverschluss des Klavierdeckels sind alle völlig unauffällig Teile der Komposition.

Selbst wenn manchmal einige rund gedrehte Formen unaufdringlich auftauchen, und man das ehemalige Zittern der Säge in den Kurven der Pflanzen-Motive zu sehen wähnt, auch wenn sich die Klaviertasten den Fingern bieten, und die unauslöschbaren Spuren der Vergangenheit zu sehen sind, prahlen sie nicht mit der Nobilität ihres Zeitalters und ihres Stils: sie gehorchen den Gesetzen der klaren Komposition.

Der Künstler baut das Rad eines Puppenwagens, oder einer Einkaufstasche oft in die Mitte des Buches, und dreht das Buch um seine Achse: hier wird die nur in der Fantasie wechselnde Zeit durch die wahre physische Bewegung reproduziert: die Abwechslung der Verlangsamung und die Beschleunigung drückt die unendliche Pulsation der Zeit aus. Das leichte Drehen der Räder erinnert den Zuschauer an den Hoola-Hoop, am Rumpf eines Mädchens kreiselnd, an den Schwung der an den Spaziergängern vorbeihuschenden Radfahrer, an das groteske Radfahren der Tiere im Zirkus.

Hinter der hoheitsvoll gewichtigen, großen Frage der Zeit sitzt die kaschierte, gut verhüllte Ironie der Gedanken, wie ein kleiner Haase im Rasen.

Wohl auch deshalb ist es nicht leicht, den Charakter und den Stellenwert der Werke von Márton Barabás unter den zeitgenössischen Kunstbücher-Schöpfer festzulegen. Am nächsten zu ihm stehen diejenigen (Pataki Tibor, Szilvitzky Margit, Várnai Gyula), für die das Buch keine graphische Erscheinung oder Mittel der graphischen Aktion ist, sondern ein plastisches Objekt, dessen Inhalt, Typographie, Stoff und Gewicht den Gedanken und die Fantasie der Schöpfer ständig provoziert.

Was die Gattung auf internationaler Ebene betrifft, finden die Bestrebungen von Barabás einfacher Kontakte: seine aufgeschnittenen Bucharbeiten stehen dem amerikanischen Scott McCarney, oder der deutschen Lia Drei nahe; in der weichen und melodischen Komposition seiner „musikalischen“ Bücher fällt uns der „bel canto“ der italienischen Zeitgenossen (Francesco Andolcetti, Giovanni Strada, Anna Torelli) ein.

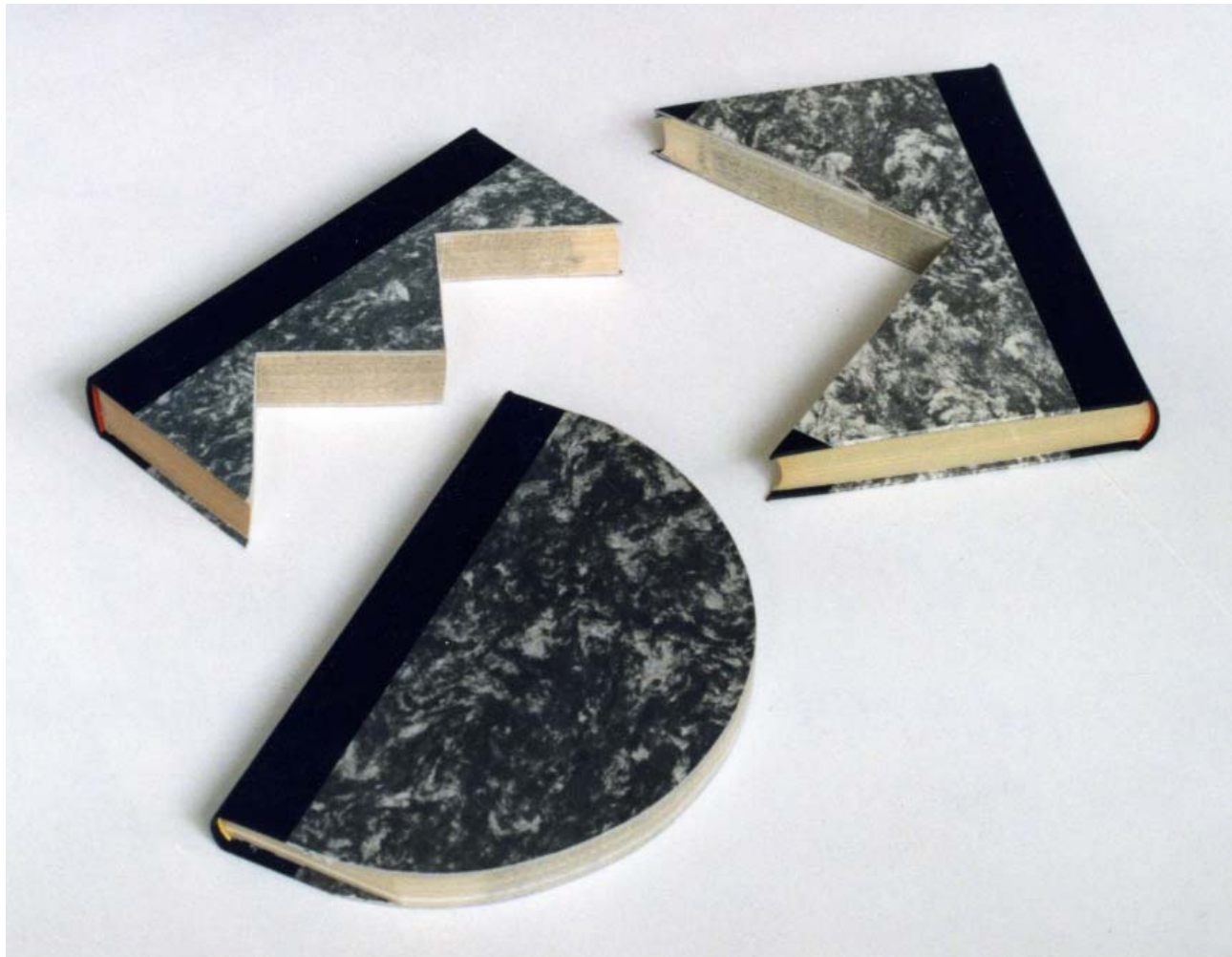
Bei der Fertigung von Kunstbüchern ist der alltägliche Begriff des Buches nur ein Ausgangspunkt, ein Kulturobjekt, dessen traditionelle Werte das Wesen der künftigen Kreation bestimmen und sein weiteres Leben unbemerkt gestalten.

Erstens wird die Größe bestimmt, das umfaßbare, einsehbare, durchzublätternde, drehbare (siehe Márton Barabás!), das sich in die direkte Umgebung des Menschen integrierende Buch bleibt meistens innerhalb der gewöhnlichen Dimensionen.

Manchmal gibt es aber Künstler, die diese Dimension jedoch verlassen – denke man nur an Anselm Kiefers riesengroße Bleibücher und Bücherregale, an András Lengyels meterlange „Buch-Dekorationen“, an Gyula Várnais nur von bestimmter Ferne, durch Periskop sichtbaren Buchinstallationen, oder an die Lesemaschine von John Roach. Das große, an eine Buch-Windmühle erinnernde Werk von Barabás beweist jedoch, dass der Künstler die größeren Dimensionen selbst entdeckte und, dass er das Potenzial des freien Raumes ebenfalls verwendet.

MÁRTA KOVALOVSKY
Kunsthistorikerin

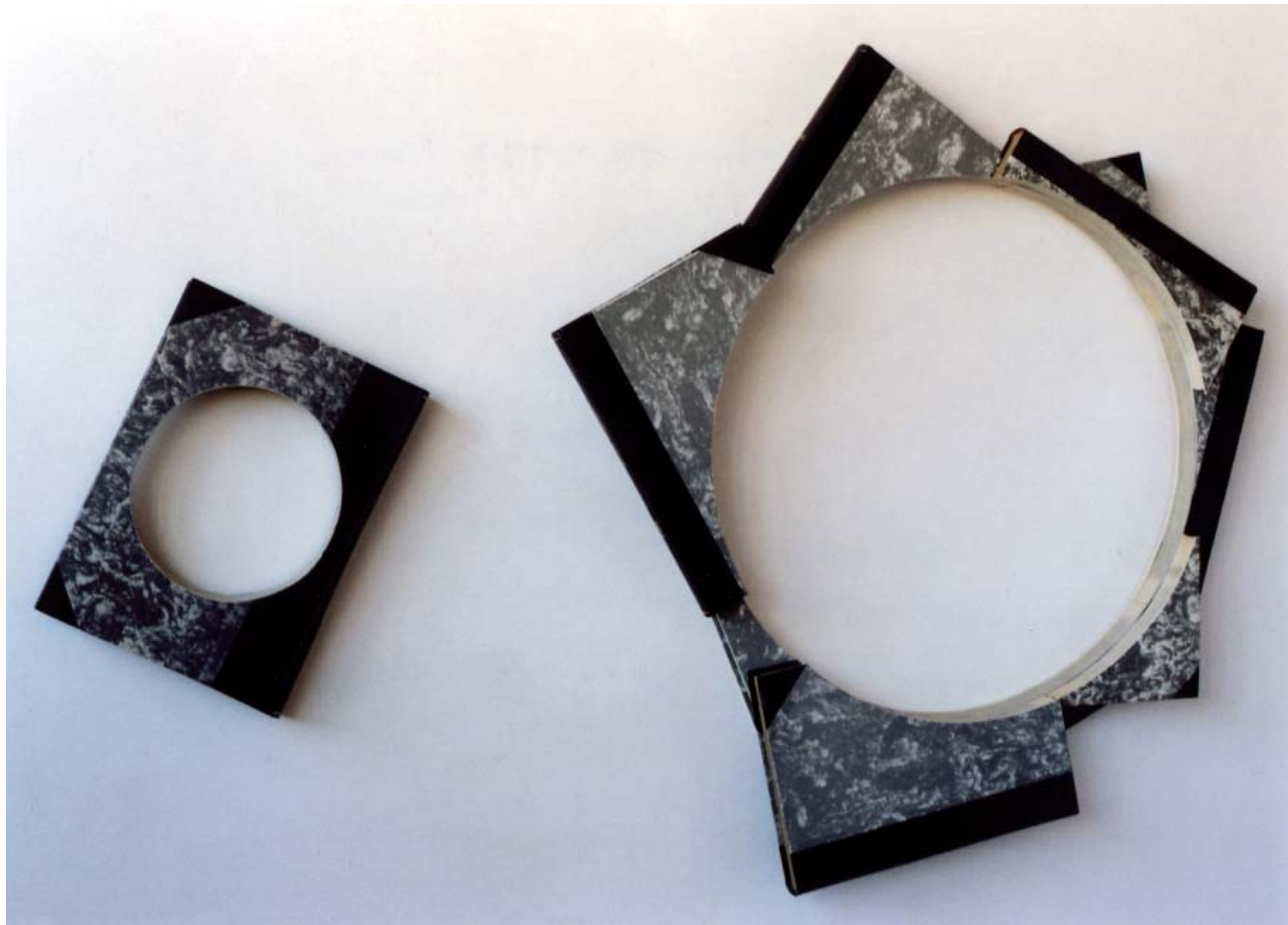

2. AZ ELSŐ KÖNYVMUNKÁK: BETŰK, (1995–1997)
LES PREMIERS OBJETS-LIVRES: LETTRES
DIE ERSTEN BUCHOBJEKTE: BUCHSTABEN

3. ÁTTEKINTHETŐ KÖNYV (O BETŰ), 2000.
LIVRE TRANSPARENT (LETTRE O)
DURCHSICHTIGES BUCH (O-BUCHSTABE)

4. KIS KÖNYVKÜT, 2000. 76x72x7 cm
PETIT Puits DE LIVRE
KLEINER BUCHBRUNNEN

10. NAGY ÉS KIS KÖNYVKÜT, 1995–2000. (Együtt kiállítva 2008-ban)
PETIT ET GRAND Puits DE LIVRE, (EXPOSÉS ENSEMBLE EN 2008)
GROSSER UND KLEINER BUCHBRUNNEN, (GEMEINSAM AUSGESTELLT, 2008)

5. NYITOTT K BETŰ, 1995.
LETTRE K OUVERTE
OFFENER K-BUCHSTABE

7. NYITOTT H BETŰ (KOZLONY), 1996.
LETTRE H OUVERTE (BULLETIN)
OFFENER H-BUCHSTABE (BULLETIN)

8. CSUKOTT E BETŰ, 1997.
LETTRE E FERMÉE
GESCHLOSSENER E-BUCHSTABE

6. CSUKOTT H BETŰ, 1996.
LETTRE H FERMÉE
GESCHLOSSENER H-BUCHSTABE

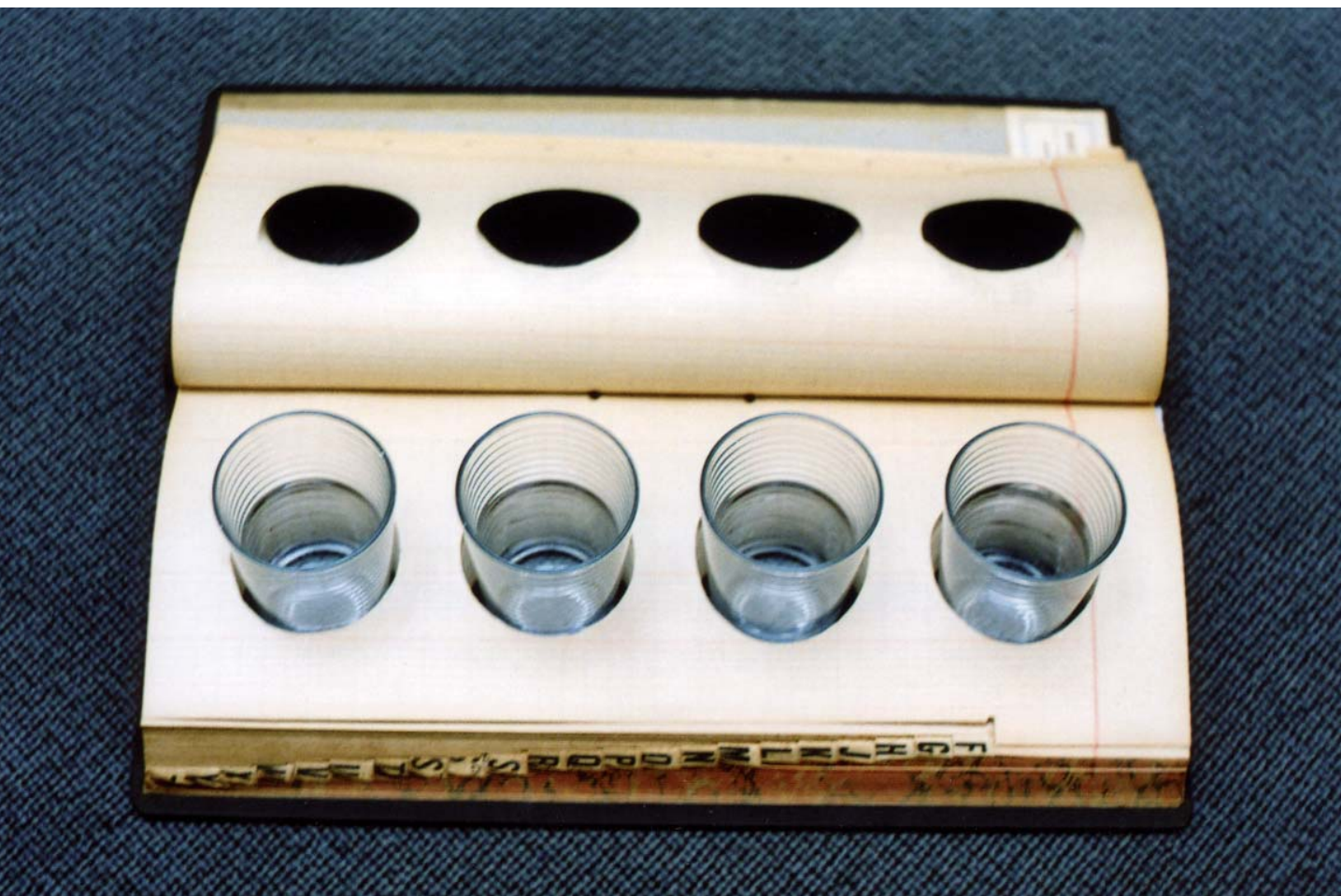

11. FORRÁS – KETLEN EGYÜTT KÖNYV-KÖZELBEN, 2000.
SOURCE – DEUX ENSEMBLE PRÈS DE LIVRE
QUELLE – ZU ZWEIT IN DER NÄHE DES BUCHES

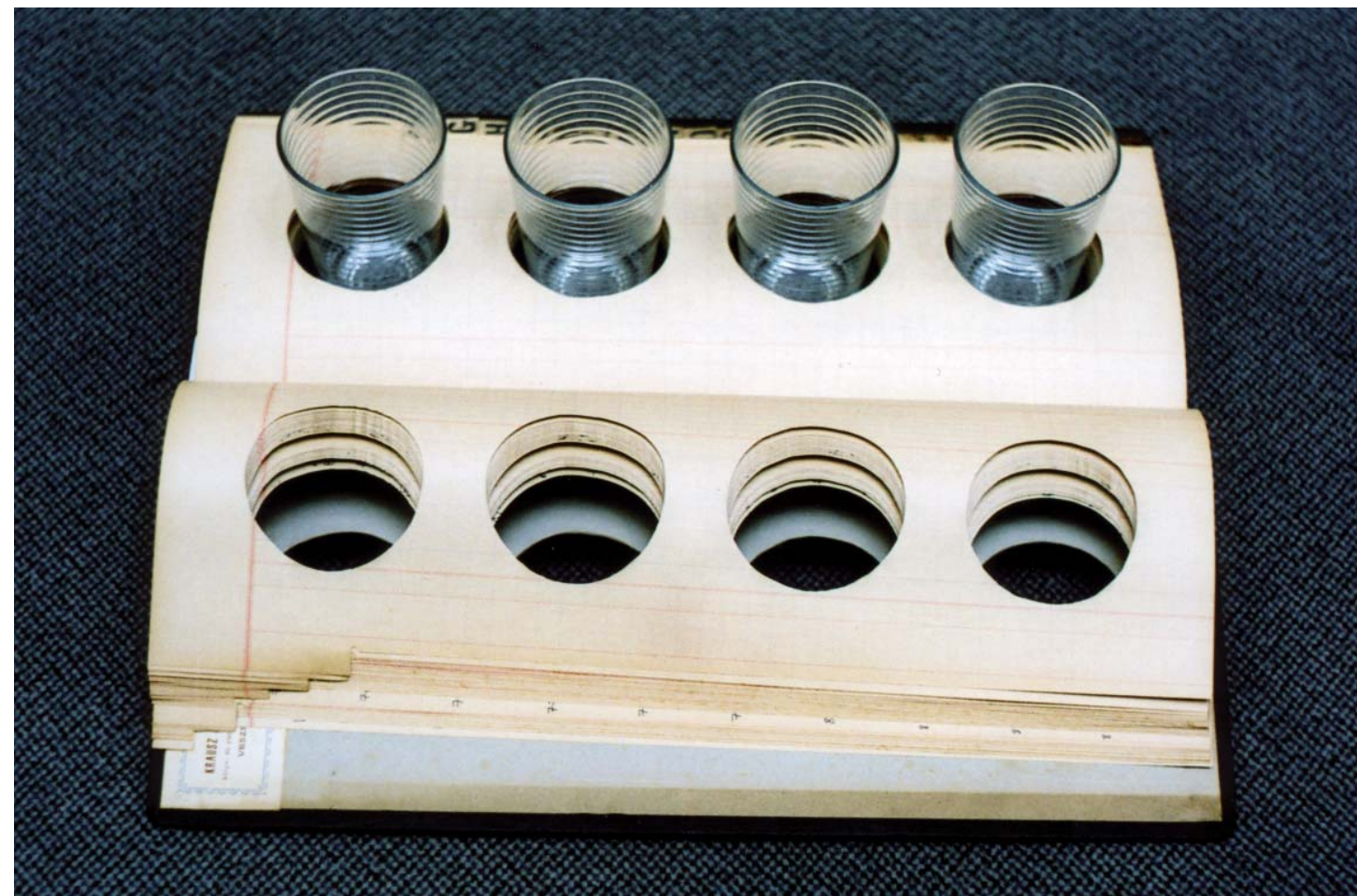

12. VENDÉGSÉG, 2001. 38x42x7 CM (RÉSZLET)
INVITATION, (DÉTAIL)
GASTMAHL, (DETAIL)

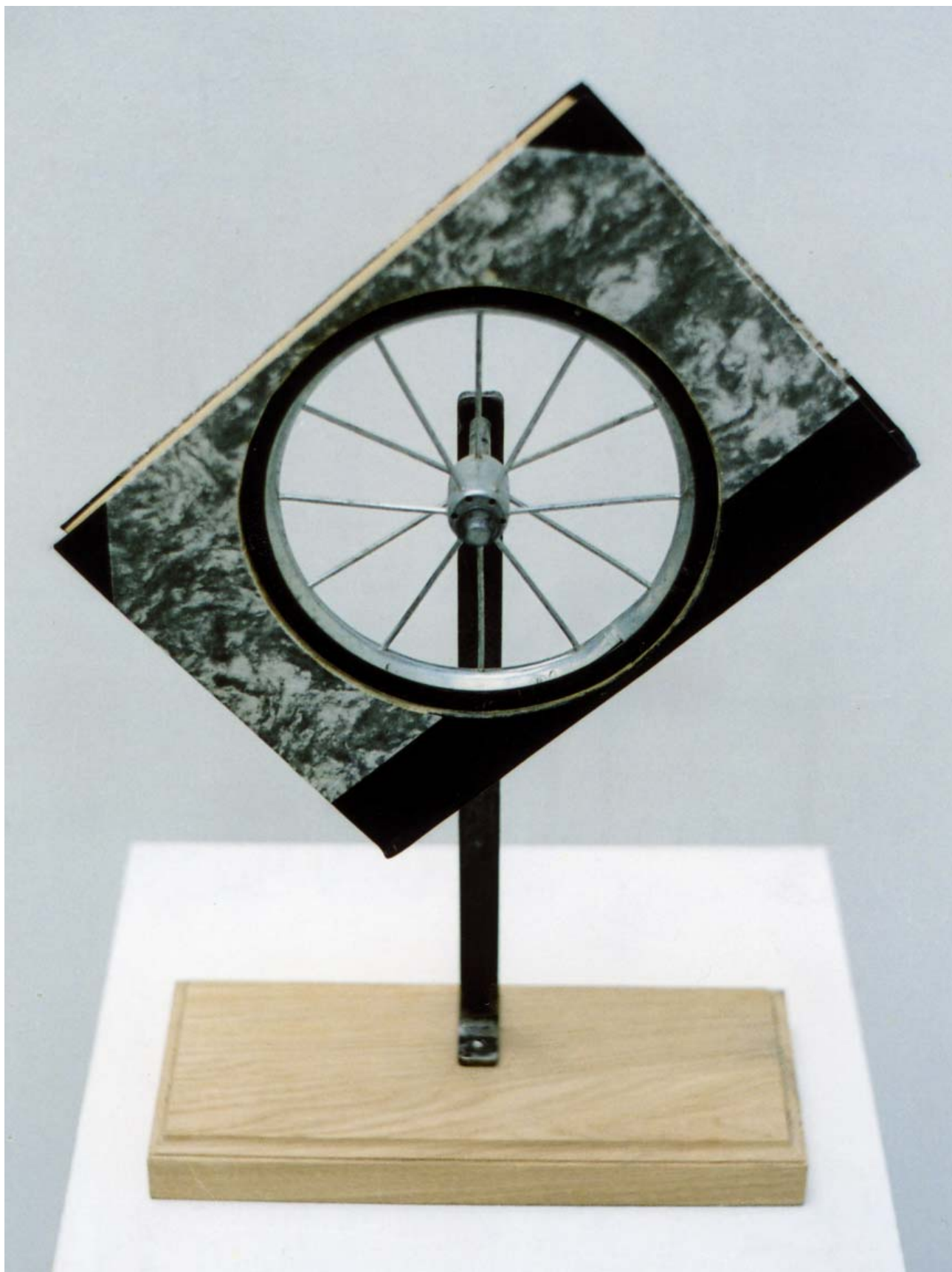

13. VENDÉGSÉG (KÖNYVSZOBOR), 2001. 38x42x7 cm
 . INVITATION (SCULPTURE DE LIVRE)
 GASTMAHL (BUCHSKULPTUR)

14. VENDÉGSÉG, 2001. 38x42x7 cm
 INVITATION
 GASTMAHL

15. FORGÓ KÖNYV (MOBIL KÖNYV), 2001. 52x32x14,3 cm
LIVRE TOURNANT (LIVRE MOBIL)
„DREHBUCH“

20

28. FORGÓ KOTTAKÖNYV (FORGATÓKÖNYV), 2007. 48x32x15 cm
LIVRE DE MUSIQUE TOURNANT (SCÉNARIO)
DREHENDES NOTENBUCH (DREHBUCH)

21

18. KÖNYVKARIKA (BOOK OF HOOP), 2005. 30x41x3 CM
LIVRE HULA HOOP (BOOK OF HOOP)
BUCHRING

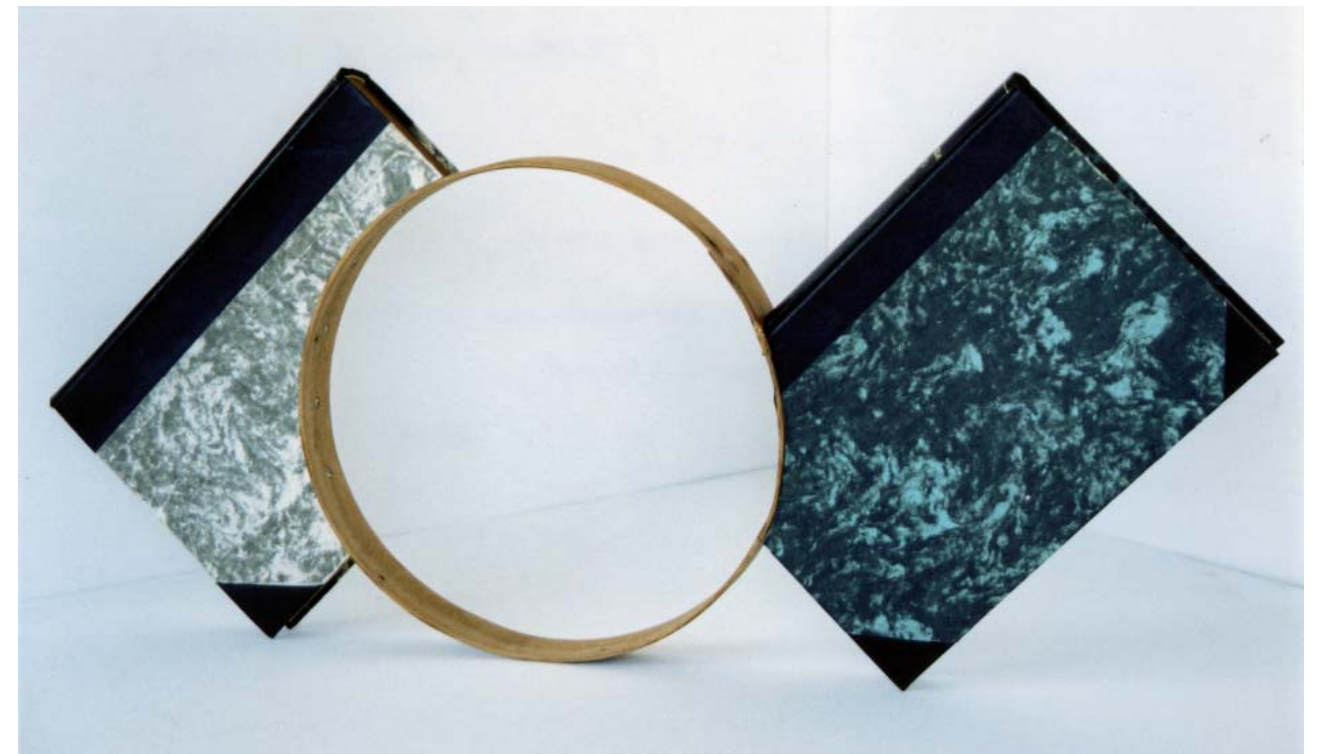

19. GÉOMÉTRIE MODERNE, 2005. 32,5x43x2 CM

21. KÖNYVTÁRGYAK EGYÜTT 1., 2005.
OBJETS-LIVRES ENSEMBLE 1.
BUCHOBJEKTE GEMEINSAM 1.

20. BILLENŐ KÖNYVPÁR (KERESKEDELMI ÉRTESÍTŐ), 35,6x75,6x4 cm
COUPLE DE LIVRE BASCULANT (BULLETIN COMMERCIAL)
KIPPENDES BUCHPAAR (HANDELSBULLETIN)

22. KÖNYVTÁRGYAK EGYÜTT 2., 2005.
OBJETS-LIVRES ENSEMBLE 2.
BUCHOBJEKTE GEMEINSAM 2.

23. BILLENŐ KÖNYVPÁR (SÁRGA KÖNYVEK), 2005. 43x82x5,6 cm
COUPLE DE LIVRE BASCULANT (LIVRES JAUNES)
KIPPENDES BUCHPAAR (GELBE BÜCHER)

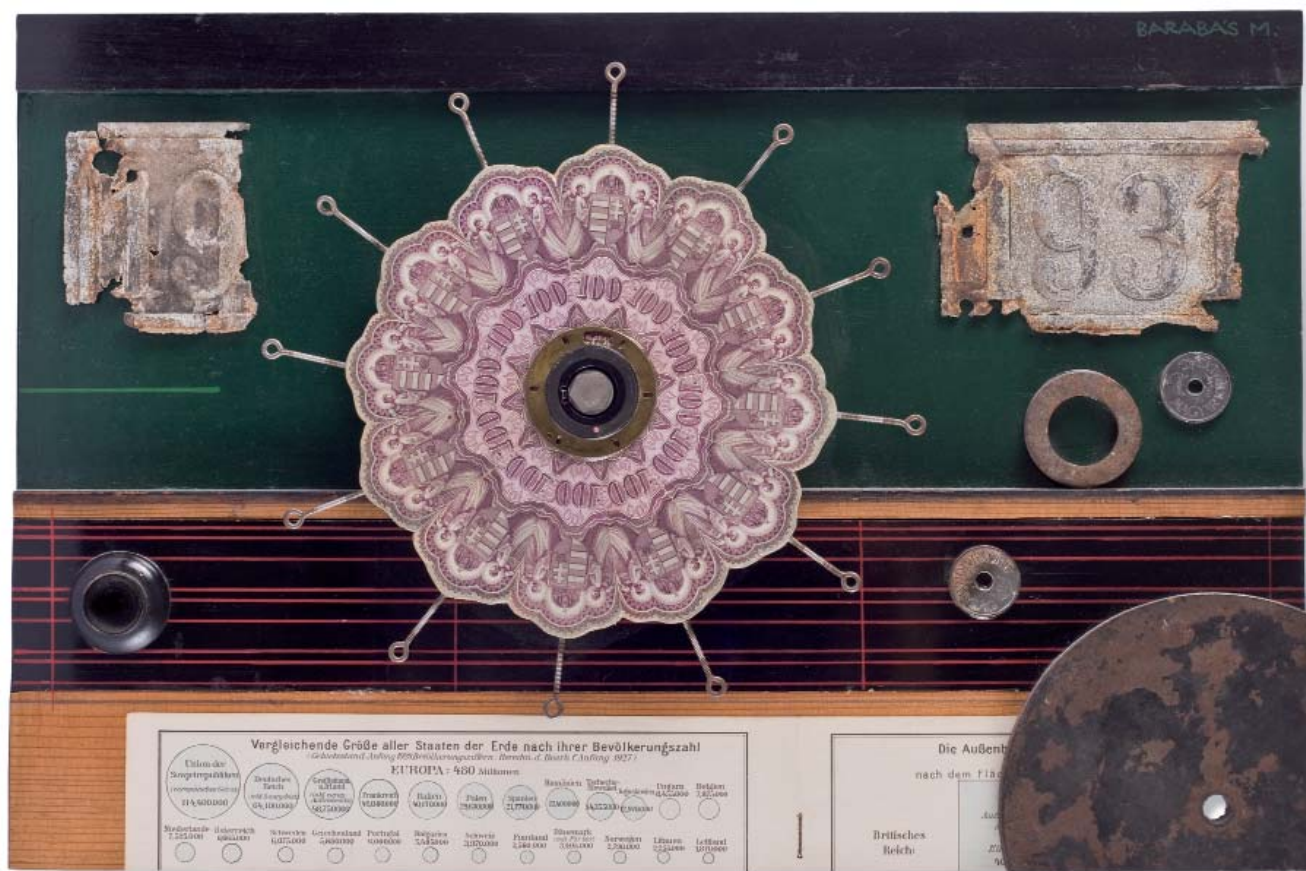

26. KÖNNYŰ TERHEK (LIGHT FREIGHTS), 2008. (AZ EREDETI KÖNYVCÍM FELHASZNÁLÁSÁVAL)
 FARDEAUX LÉGERS (LIGHT FREIGHTS), (A COUPS DU TITRE ORIGINAL DU LIVRE)
 LEICHTE LASTEN, (MIT VERWENDUNG DER ORIGINALEN TITELS)

27. KÖNNYŰ TERHEK (NYITVA)
 FARDEAUX LÉGERS (OUVERT)
 LEICHTE LASTEN (GEÖFFNET)

29. FORGÓ PENGŐ (ROZSDATÉRKÉP), 2004. 25,5x38,4 cm
 PENGŐ TOURNANT (CARTE DE ROUILLE)
 DREHENDE GULDEN (ROSTLANDKARTE)

49. KÖNYVESPOLC (NAGYMAMA KÖNYVESPOLCA), 2007. 29,5x60x5 cm
 ÉTAGER (ÉTAGER DE MA GRAND-MÈRE)
 BÜCHERREGAL DER GROSSMUTTER

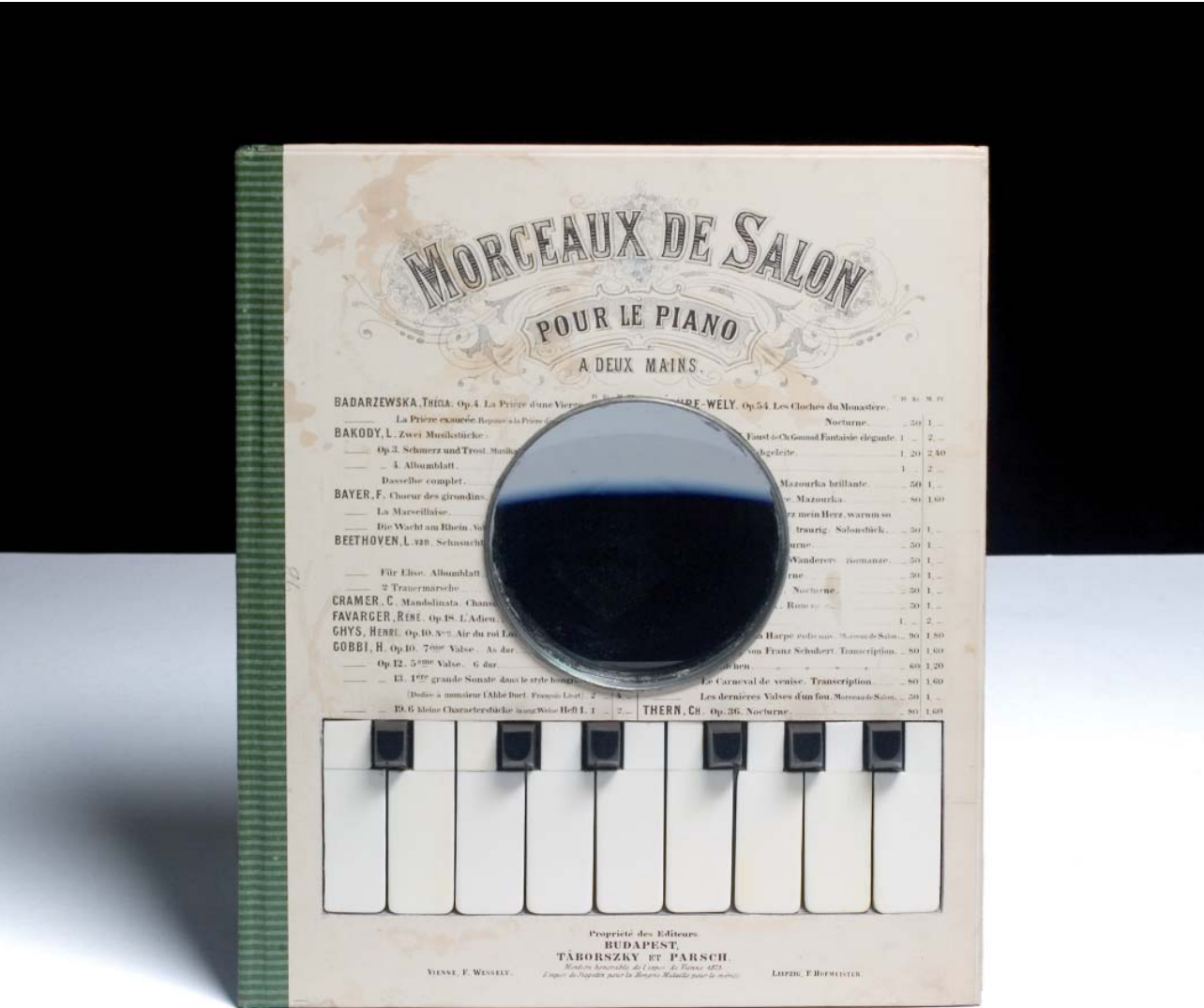

30. SZAKÁCSKÖNYV, 2008.
LIVRE DE CUISINE
KOCBBUCH

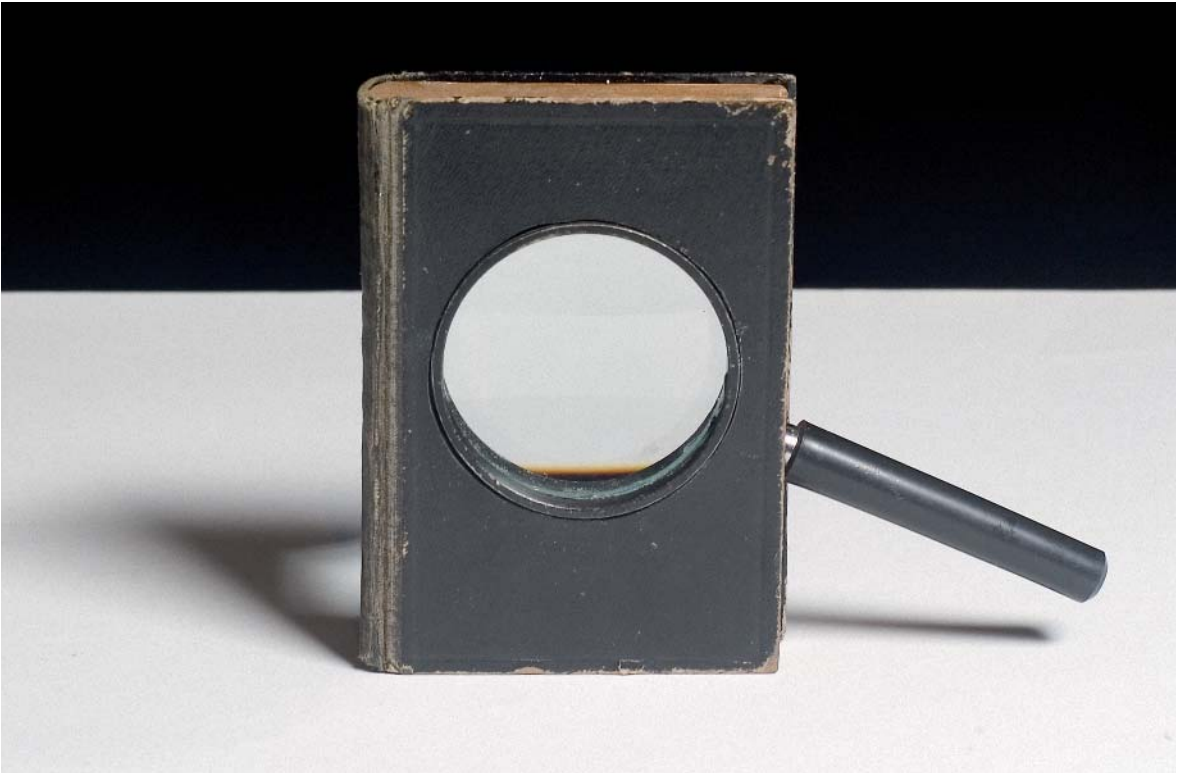

31. SZAKÁCSKÖNYV OLDALNÉZETBŐL, 2008.
LIVRE DE CUISINE VUE DE PROFIL
KOCBBUCH VON DER SEITE

45. MORCEAUX DE SALON POUR LE PIANO, 2007.

48. DÉDNAGYMAMÁM ZSOLTÁROS KÖNYVE, 12,1x16x2,2 cm
LIVRE DE PSAUME DE MON ARRIÈRE-GRAND-MÈRE
PSALMBUCH MEINER URGROSSMUTTER

47. BARNA NAGYÍTÓS KÖNYV, 2007. 15x21x1.5 cm
 LIVRE BRUN AVEC LOUPE
 BUCH MIT BRAUNER LUPE

46. ZÖLD NAGYÍTÓS KÖNYV, 2007. 18,9x 19,8x1,5 cm
 LIVRE VERT AVEC LOUPE
 BUCH MIT GRÜNER LUPE

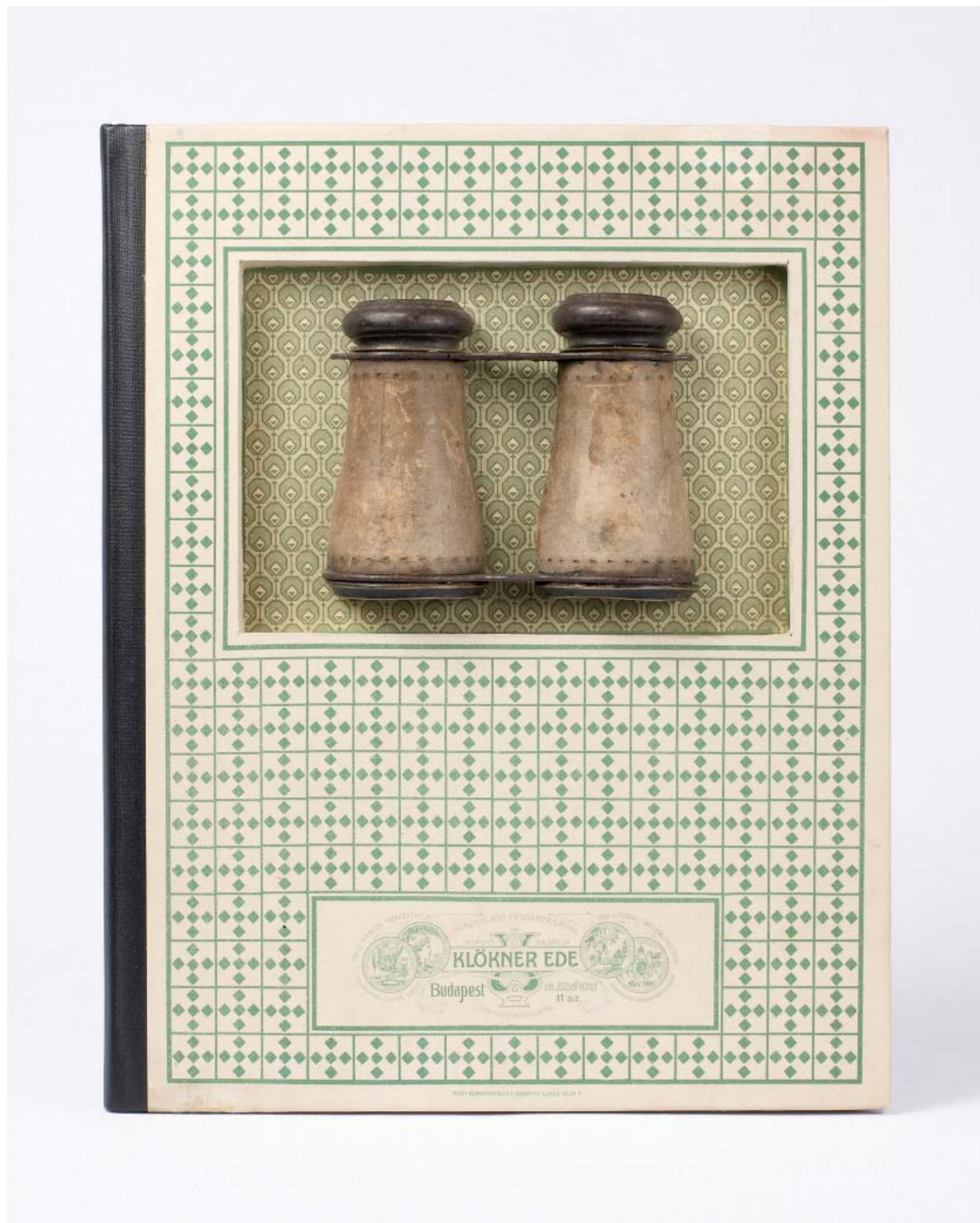

34. KLAVIER-WERKE (ZONGORAMŰVEK), 2005.
KLAVIER-WERKE (ŒUVRES DU PIANO)
KLAVIER-WERKE

52. A HOSSZÚTÁVFUTÓ MAGÁNYOSSÁGA (FORGATÓKÖNYV), 2008. 35x18x16,5 cm
LA SOLITUDE DU COUREUR DE FOND (SCÉNARIO)
EINSAMKEIT DES LANGSTRECKENLÄUFERS (DREHBUCH)

35. EUGÉNIE MARTEN (TÁVCSÖVES KÖNYVTÁRGY), 2007.
EUGÉNIE MARTEN (OBJET-LIVRE AVEC TÉLESCOPE)
EUGÉNIE MARTEN (BUCHOBJEKT MIT LUPE)

57. KLAVIERSCHTÜCKE ZU VIER HANDEN 2007.

54. Kreisler Violin-Werke (Hegedűs könyv 1.), 2008. 30,5x44,5x5,5 cm
(Livre du violon 1.)
(Geigenbuch 1.)

37. Piano A Deux Mains (Collection), 2007.

36. EUGENIE MARTEN (NYITVA), 2007.
(OUVERT)
(GEÖFFNET)

38. SECHS TONBILDER FÜR DAS PIANOFORTE + HUMORESKE (KÖNYVPÁR), 2007.
(COUPLE DE LIVRE)
(BUCHPAAR)

50. NÉMET KÖNYVPÁR NÉGYZETEKEL, 2007. 14,5x9,5x1,5 cm (KÉTSZER)
COUPLE DE LIVRE ALLEMAND AVEC CARRÉS, (DEUX FOIS)
DEUTSCHES BUCHPAAR MIT QUADRATEN, (ZWEIMAL)

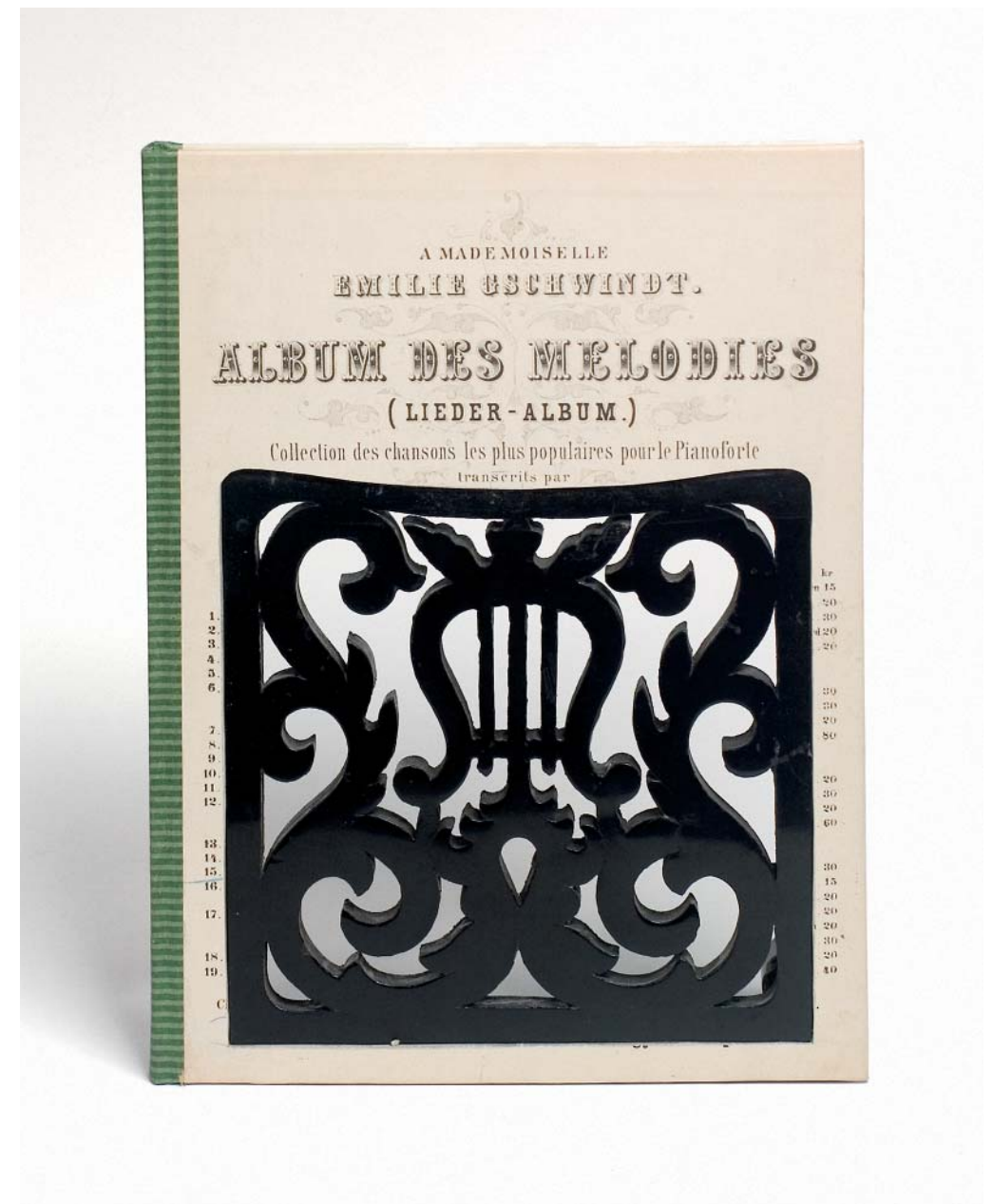

51. PIROS-ZÖLD KÖNYVPÁR, 2008. 17,2x11,5x1,4 cm (KÉTSZER)
COUPLE DE LIVRE ROUGE-VERT, (DEUX FOIS)
ROT-GRÜNES BUCHPAAR, (ZWEIMAL)

39. KLAVIER-WERKE VON., 2007.

44. A MADMOISELLE EMILIE GSCHWINDT, 2007.

40. WIENER LIEDER, 2007.

41. WIENER LIEDER (NYITVA), 2007.
(OUVERT)
(GEÖFFNET)

53. ZÁRT KOTTAKÖNYV (KLASSISCHE KLAVIERMUSIK), 2008. 9,5x21x1,4 cm
LIVRE DE MUSIQUE FERMÉ (KLASSISCHE KLAVIERMUSIK)
GESCHLOSSENES NOTENBUCH (KLASSISCHE KLAVIERMUSIK)

56. BEETHOVEN SONATEN, 2008. 30,2x23,5x1,5 cm

55. CONCERTOS POUR VIOLON. (HEGEDŰS KÖNYV 2.), 2008. 57x25x5,5 cm
(LIVRE DU VIOLON 2.)
(GEIGENBUCH 2.)

55. CONCERTOS POUR VIOLON. (HEGEDŰS KÖNYV 2.), 2008. 57x25x5,5 cm (HÁTULRÓL)
(LIVRE DU VIOLON 2., VUE DE DERRIÈRE)
(GEIGENBUCH 2., VON HINTEN)

58. FOTÓS KÖNYV, 2008. 16,5x16x2 cm
LIVRE DE PHOTOGRAPHIE
FOTOBUCH

65. A LA LYRE, 2008–2009.

59. KOTTAKERÉK (FORGATÓKÖNYV), 2007. 50x39x17,5 cm
ROUE DE NOTES (SCÉNARIO)
NOTENRAD (DREHBUCH)

64. FORGATÓKÖNYV-INSTALLÁCIÓ, 2008.
INSTALLATION DE SCÉNARIO
DREHBUCH-INSTALLATION

66. KÖNYVES KŐLÓ (KÖNYV-MALOM) INSTALLÁCIÓ, 2008. 320x320x25 CM
KOLO DE LIVRE (MOULIN DE LIVRE) INSTALLATION
BUCH-MÜHLE INSTALLATION

67. KÖNYVES KŐLÓ (KÖNYV-MALOM) INSTALLÁCIÓ, 2008.
KOLO DE LIVRE (MOULIN DE LIVRE) INSTALLATION
BUCH-MÜHLE INSTALLATION

62. MARSEILLE (KÖNYVSZOBOR), 2007. 61,5x22x2 cm
(SCULPTURE DE LIVRE)
(BUCHSKULPTUR)

63. MARSEILLE (HÁTULNÉZET), 2007.
(VUE DE DERRIÈRE)
(VON HINTEN)

Lábujjhegyen áll Degas kis táncosnője. Bronz táncosnő örökre egyedül. Ha hárman -négyen állnak lábujjhegyen egymásba karolva, úgy maradhatnak percekig. Sokkal tovább, mint külön külön. Hát ilyen ez az én négy könyvem is. Sarkukon állnak egymásba fogódzva, egymásba kötve, hogy állva maradhassanak és helye legyen bennük a városnévnek: Marseille. Indulnak a könyvek, dőlnek előre. „Előre ország népe haarcra, ma diadal vár...”

Marseille innen Budapestről. Könyv-üzenet egy városról, indulójáról.

KÉSZÜLT A 2007-ES MARSEILLE-I KÖNYVKIÁLLÍTÁSRA

La petite danseuse de Degas est debout sur la pointe du pied. La danseuse en bronze est seule pour jamais. Si elles sont debout sur la pointe du pied, trois ou quatre se donnant le bras, elles peuvent rester ainsi pour plusieurs minutes. Beaucoup plus longtemps que seule. Tels sont mes quatre livres également. Ils sont sur la pointe se cramponnant les uns aux autres pour pouvoir rester debout et que le nom de la ville, Marseille, ait place dans eux. Ils partent, ils se penchent en avant. « Allons enfants de la Patrie, Le jour de gloire est arrivé »

Marseille vue d'ici, de Budapest. Message-livre d'une ville, de sa marche.

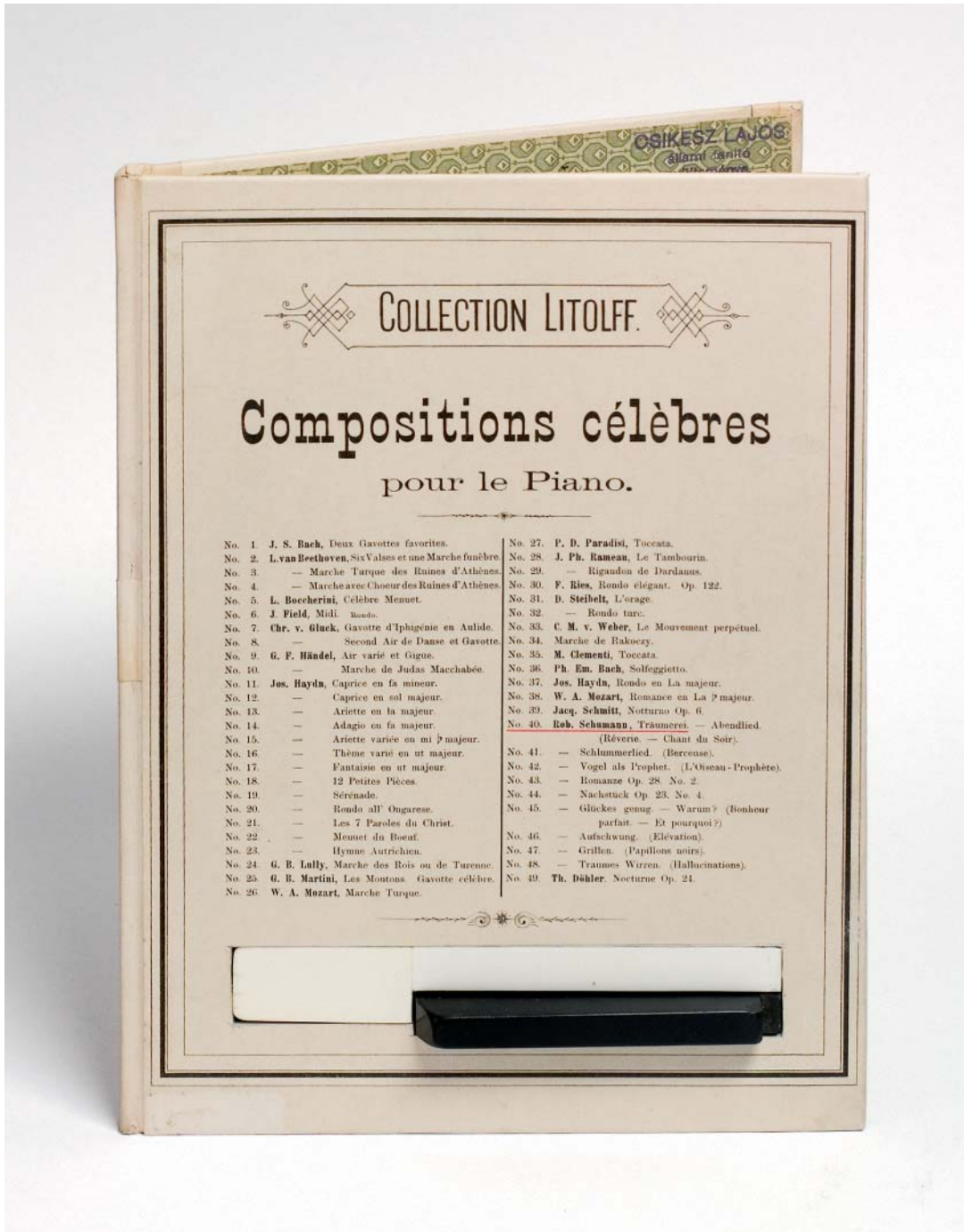
CRÉÉ POUR LA FOIRE DU LIVRE DE MARSEILLE DE 2007

Die kleine Tänzerin von Degas steht auf den Zehenspitzen. Eine Bronzetänzerin – für immer allein. Wenn drei oder vier Tänzerinnen Arm in Arm auf den Zehenspitzen stehen, können sie Minuten lang so bleiben. Viel länger als einzeln. So sind auch diese vier Bücher von mir. Sie stehen auf den Ecken, in einander gebunden, damit sie stehen bleiben können und der Name der Stadt Marseille Platz in ihnen hat. Die Bücher machen sich auf den Weg, sie neigen sich nach vorne. „Auf, Kinder des Vaterlands! Der Tag des Ruhms ist da...”

Marseille von hier, von Budapest aus. Eine Buch-Botschaft über eine Stadt, über ihr Marschlied.

GESCHAFFEN FÜR DIE BUCHAUSSTELLUNG 2007 IN MARSEILLE

42. COMPOSITION CÉLÈBRES POUR LE PIANO 2007.

43. MORCEAUX CHOISIS POUR PIANO (PAR GEORGES BACHMAN), 2007.

BARABÁS MÁRTON

68. BARABÁS MÁRTON A 16. MAINZ-I MŰVÉSZKÖNYV VÁSÁRON 2005-BEN,
(MICHAEL BAHR-MÜLLER FOTÓJA)
MÁRTON BARABÁS À LA 16E FOIRE DU LIVRE D'ART DE MAINZ EN 2005.
(PHOTOGRAPHIE DE MICHAEL BAHR-MÜLLER)
MÁRTON BARABÁS, AN DER 16. MAINZER MINIPRESSEN MESSE, IN 2005.
(FOTOGRAFIERT VON MICHAEL BAHR-MÜLLER)

Barabás Márton 1952-ben született Budapesten.

1970-ben érettségizett a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában grafika szakon. Ezt követően egy évig nyomdász tanuló volt.

1977-ben végezte el a budapesti Képzőművészeti Főiskolát festő szakon.

Könyv-szobrokat (művész-könyveket) az elmúlt 10-15 évben készít.

1979-82 között Derkovits Ösztöndíjas volt, **1984-ben** a Cagnes sur Mer-i Festészeti Fesztiválon a zsűri különdíját kapta.

1999-ben Munkácsy Díjat, **2007-ben** a Hungart Ösztöndíját kapta meg.

Márton Barabás wurde 1952 in Budapest geboren.

1970 legte er das Abitur im Fach Graphik der Kunstfachschnle ab. Danach war er ein Jahr lang Druckerlehrling. Er absolvierte die Budapester Kunsthochschule im Fach Malerei **1977**.

Buch-Skulpturen (Künstlerbücher) schafft er seit etwa 15 Jahren.

Er bezog zwischen **1979-82** das Derkovits Stipendium, und erhielt **1984** beim Malereifestival in Cagnes sur Mer den Spezialpreis der Jury. **1999** wurde ihm der Munkácsy Preis, **2007** das Hungart Stipendium zugesprochen.

BARABÁS MÁRTON ÉLETRAJZA

VÁLOGATOTT ÖNÁLLÓ KIÁLLÍTÁSOK

2009	Művészetek Palotája <i>(Zongoraátiratok)</i>
2008	Pataky István Galéria (Orosz Istvánnal és Katona Szabó Erzsébettel) Hamilton Aulich Art Galéria, Budapest Galéria IX <i>(Forgatókönyv / könyvtárgyak)</i> Sepsiszentgyörgy, Gyárfás Jenő Képtár <i>(A két Barabás Márton 1893-1974/ 1952-)</i>
2007	Szombathely, Művészetek Háza Stuttgart, Haus der Ungarischen Kultur (Koroknai Zsolttal és Peter Riekkal) Bad Rappenau-Kunstverein (Galerie Steiner-Barabás Zsófi-val) Bp. Huba Galéria Szentendre, Erdész Galéria
2006	Róma, Magyar Akadémia Balassagyarmat, Horváth Endre Galéria
2005	Athén, Cultural Center of the Municipality of Athens, Görögország Budapest, MÜPA, Mol Jazz fesztivál (A zongora ünnepe) Delhi, Magyar Intézet (Balás Eszterrel) India
2004	Budapest, Iparművészeti Múzeum
2003	Berlin-Spandau, Zitadelle, Németország Bécs, Haus der Musik <i>„Gefundene und erfundene Klaviere”</i>
2002	Schloss Gondelsheim, Galerie Steiner, Németország Szombathely, Képtár Brassó, Városi Művészeti Múzeum, Románia
2001	London, Magyar Kulturális Intézet
2000	Budapest, Francia Intézet

VÁLOGATOTT CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK:

2009	Budapesti Francia intézet <i>(Hoffmann István gyűjteménye)</i>
2008	Palme Ház, <i>Hungart Ösztöndíjasok beszámoló kiállítása</i> <i>V. Fa kisszobor és szobrászrajz Biennálé</i> Pécs, <i>Kisplasztikai biennálé</i> <i>Triennale Internationale Du Papier</i> , Musee Charmey. Svájc
2007	Marseille, <i>X-th International Book Fair</i> , Franciaország Mainz, <i>19. Mainzer Minipressen Messe</i> , Németország Dachau, <i>Euroart im Schloss Dachau</i> , Németország Budapest, Olof Palme Ház <i>(Nézetek, nézzetek – a Szinyei Társaság kiállítása)</i> Budapest, Huba Galéria <i>(Egy nyári mosoly)</i> Szentendre, Művészet Malom – <i>Mágia</i> (A szobrász Társaság kiállítása) <i>Magyarországi Művésztelepek</i>
2006	<i>Kép és hang (Zenei inspirációk a festészetben)</i> – Mezőtúr, Városi Galéria

KÖNYV-SZOBRAI AZ ALÁBBI KÖZGYŰJTEMÉNYEKBE TALÁLHATÓK:

Marseille, L’Atelier Vis-à-Vis művészkönyv-gyűjteménye
Székesfehérvár, István király Múzeum művészkönyv gyűjteménye
Mainz, Gutenberg Múzeum

LA BIOGRAPHIE DE MÁRTON BARABÁS

EXPOSITIONS INDIVIDUELLES CHOISIES:

2009	« <i>Transcriptions pour le piano</i> » Palais des Arts [Művészetek Palotája], Budapest (Hongrie)
2008	Avec Erzsébet Katona Szabó et István Orosz, Pataky István Galéria [Galérie István Pataky], Budapest (Hongrie) Hamilton Aulich Art Galéria, Budapest (Hongrie) « <i>Scénario / objets-livres</i> », Galéria IX [Galérie IX], Budapest (Hongrie) « <i>Les deux Márton Barabás</i> », Gyárfás Jenő Képtár [Galérie Jenő Gyárfás], Sfântu Gheorghe (Sepsiszentgyörgy, Roumanie)
2007	Művészetek Háza [Maison des Arts], Szombathely (Hongrie) Avec Zsolt Koroknai et Peter Riek, Haus der Ungarische Kultur, Stuttgart (Allemagne) Avec Zsófi Barabás, Galerie Steiner, Kunstverein Wasserschloss Bad Rappenau (Allemagne) Huba Galéria [Galérie Huba], Budapest (Hongrie) Erdész Galéria [Galérie Erdész], Szentendre (Hongrie)
2006	Magyar Akadémia [Académie Hongroise], Rome (Italie) Horváth Endre Galéria [Galérie Endre Horváth], Balassagyarmat (Hongrie)
2005	Cultural Center of the Municipality of Athens, Athènes (Grèce) « <i>La fête du piano</i> », Le festival Mol Jazz, Palais des Arts [Művészetek Palotája], Budapest (Hongrie) « <i>Mutual Influences</i> », Avec Eszter Balás, Magyar Intézet [Institut Hongrois], Delhi (Inde)
2004	Iparművészeti Múzeum [Musée des Arts Décoratifs], Budapest (Hongrie)
2003	« <i>Wiener Mechanik</i> », Zitadelle, Berlin-Spandau (Allemagne) « <i>Gefundene und erfundene Klaviere</i> », Haus der Musik, Vienne (Autriche)
2002	Galerie Steiner, Schloss Gondelsheim, (Allemagne) Galérie [Képtár], Szombathely (Hongrie) Városi Művészeti Múzeum [Musée municipal d’Art], Braşov (Brassó, Roumanie)
2001	Magyar Kulturális Intézet [Institut culturel hongrois], Londres (Angleterre)
2000	Institut Français, Budapest (Hongrie)

EXPOSITIONS DE GROUPE CHOISIES:

2009	« <i>Collection de István Hoffmann</i> », Institut Français, Budapest (Hongrie)
2008	« <i>Exposition des boursiers Hungart</i> », Olof Palme Ház [Maison Palme Olof], Budapest (Hongrie) « <i>V. Fa kisszobor és szobrászrajz Biennálé</i> » <i>[Cinquième Biennale des sculptures en bois et de dessins de sculpture]</i> , Erdős Renée Ház [Maison Renée Erdős], Budapest (Hongrie) « <i>Kisplasztikai biennálé</i> » <i>[Biennale des petites sculptures]</i> , Pécs (Hongrie) « <i>Triennale Internationale Du Papier</i> », Musée Charmey (Suisse)
2007	« <i>10th International Book Fair</i> », Marseille (France) « <i>19. Mainzer Minipressen Messe</i> », Mainz (Allemagne) « <i>Euroart im Schloss Dachau</i> », Dachau (Allemagne) « <i>Nézetek, nézzetek</i> » <i>[Regardez, regardez]</i> Exposition de la Société Szinyei, Olof Palme Ház [Maison Palme Olof], Budapest (Hongrie) « <i>Egy nyári mosoly</i> » <i>[Un sourire d’été]</i> , Huba Galéria [Galérie Huba], Budapest (Hongrie) « <i>Mágia</i> » <i>[Magie]</i> , Expositions de la Société des Sculpteurs, Művészet Malom [Moulin d’art], Szentendre (Hongrie) « <i>Magyarországi Művésztelepek</i> » <i>[Colonies des artistes en Hongrie]</i> , Művészet Malom [Moulin d’art], Szentendre (Hongrie)
2006	« <i>Kép és hang (Zenei inspirációk a festészetben)</i> » <i>[Image et son (Inspirations musicales dans la peinture)]</i> , Városi Galéria [Galérie de la ville], Mezőtúr (Hongrie)

